

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1929 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om vissa ändringar i lagen om polisväsendet i riket.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 85, vilken behandlats av första lagutskottet, har herr *Öhman m. fl.* hemställt 1) att riksdagen måtte besluta sådan ändring i lagen den 6 juni 1925 om polisväsendet i riket, att de kommunala myndigheterna medgivnas rätten att själva välja, anställa och bestämma antalet polismän och fjärdingsmän, som inom respektive polisdistrikt kunna anses erforderliga för ordningens upprätthållande; samt 2) att förpliktelsen för städer eller kommuner att hålla s. k. reservpolis bortfaller och stadganden införas i polislagen om förbud för polisens användning mot arbetarna vid arbetskonflikter.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

Av de i motionärernas hemställan under 1) framställda yrkandena får utskottet först till behandling upptaga yrkandet om införande i polislagen av stadganden om rätt för de kommunala myndigheterna att bestämma antalet polismän.

Rätten att bestämma antalet polismän.

Enligt 1 § polislagen skall riket för polisverksamhetens upprätthållande vara indelat i polisdistrikt. Stad, så ock köping, som enligt särskild bestämmelse är pliktig att bekosta för köpingen erforderlig polispersonal — alla köpingar, tillkomna år 1864 eller senare — skall utgöra särskilt polisdistrikt. I övrigt skall landsfiskalsdistrikt eller del därav, som regel en eller flera hela kommuner, utgöra polisdistrikt. I 2 § stadgas, att i stad, så ock i köping, som nyss nämnts, skola polismän samt i övriga polisdistrikt fjärdingsmän (polismän) finnas anställda i den omfattning, som erfordras för polisverksamhetens ombesörjande inom distriktet. Antalet polismän bestämmas av polisdistriktet, men polisdistrikten äro härutinnan underkastade kontroll från statsmyndigheternas sida. I 14 § 2 mom. stadgas nämligen, att om polisdistrikt uppenbarligen åsidosätter sina åligganden enligt polislagen, skall länsstyrelsen hos polisdistriktet göra framställning om rättelse. Vidtages ej i anledning av länsstyrelsens framställning erforderlig åtgärd, äger länsstyrelsen

förordna därom. Finnes det vara av nöden, må länsstyrelsen förelägga lämpligt vite och fälla till sådant vite.

I fråga om statskontroll över kommunernas fullgörande av sina förpliktelser beträffande polisväsendet yttrade chefen för socialdepartementet vid anmälan i statsrådet av det förslag till polislag, som genom proposition nr 58 framlades för 1925 års riksdag, bland annat:

Med hänsyn framför allt till statens intressen av rättsordningens upprätthållande kunde någon tvekan icke råda om att staten borde vara berättigad att vaka över att kommunerna fullgjorde sina skyldigheter i avseende å polisväsendet. Det hade icke heller från något håll gjorts gällande, att en dylik rätt icke borde tillkomma staten, och tvist rädde endast om i vilka former statens övervakningsmyndighet lämpligast borde utövas. Att vid avgörandet av berörda spörsmål all möjlig hänsyn borde tagas till den kommunala självbestämningensrätten, vore även departementschefens åsikt. Han funne det alltså riktigt, att statsmyndighets rätt att ingripa begränsades till uppenbara fall av pliktförsummelse och han saknade anledning att föreslå, att underställningsplikt infördes i fråga om andra kommunala beslut än sådana, som avsåge befattningshavare tillkommande ekonomiska förmåner. Medan i avseende å beslut av sistnämnda art underställningsplikten vore nödvändig av hänsyn till befattningshavarna, för vilka även en ringa lönesänkning kunde vara av stor betydelse, borde i andra fall värdet av en föreskrift om underställningsplikt icke överskattas. Departementschefen utginge naturligtvis ifrån såsom något självklart, att kommunerna i regel skulle lojalt fullgöra sina skyldigheter. I vanliga fall komme följaktligen en kommun, som beslutat en icke motiverad nedsättning av polispersonalens antal, att beakta redan en enkel hänvändelse från länsstyrelsens sida. Men skulle det undantagsfall inträffa, att en kommun verkligen önskade obehörigen försvaga sitt polisväsen, bleve det tillräckligt med en underställningsföreskrift, utan länsstyrelsen måste, oavsett en sådan, på annat sätt ingripa mot vederbörande. Och för dylika undantagsfall syntes det vara nödvändigt, att statsmyndigheterna erhöle fullt effektiva maktmedel.

*Rätten att utse
polismän.*

Motionärernas hemställan under 1) avser vidare stadgande av rätt för de kommunala myndigheterna att själva välja och anställa polismännen.

Enligt 11 § 1 mom. polislagen tillkommer befogenheten att tillsätta ordinarie befattningshavare, d. v. s. innehavare av befattning, som är av stadigvarande beskaffenhet och av vilken befattningshavaren kan antagas bliva helt sysselsatt, i stad länsstyrelsen. Icke ordinarie befattningshavare tillsättes i stad av vederbörande polischef. Vad landsbygden beträffar utövas befogenheten att tillsätta befattningshavare av länsstyrelsen, dock att särskilda regler gälla i fråga om tillsättande av fjärdingsmansbefattning. Å tillsättandet av ordinarie befattningshavare äga kommunerna enligt 13 § visst inflytande. I kommun, som bildar eget polisdistrikt, må nämligen enligt denna paragraf polisenämnd tillsättas. Den består av fem ledamöter, kommunalt valda för en tid av fyra år. Innan annan ordinarie befattningshavare än ordinarie fjärdingsman tillsättes i polisdistrikt, där polisenämnd finnes tillsatt, skall nämnden hava erhållit tillfälle att, efter det polischefen avgivit yttrande angående de sökande, till länsstyrelsen avgiva sådant yttrande. Finnes polisenämnd icke tillsatt, skall tillfälle att avgiva yttrande angående de sökande i stället lämnas vederbörande magistrat, stads-

styrelse eller kommunalnämnd. I fråga om tillsättande av fjärdingsman gäller, att landsfiskalen har att avgiva yttrande angående de sökande med uttryckligt angivande beträffande varje sökande, huruvida landsfiskalen anser honom fullt lämplig för befattningen eller icke. Därefter skall i polisdistrikt, som består av en kommun eller del av sådan, kommunen förrätta val av fjärdingsman. Den sålunda valde skall av länsstyrelsen förordnas till fjärdingsman, där icke särskilda skäl annat föranleda.

Under förarbetena till polislagen gingo meningarna mycket i sär om lämpligaste sättet att ordna frågan om polispersonalens tillsättande. Enligt propositionen skulle befogenheten att tillsätta ordinarie befattningshavare tillkomma en för varje län och Stockholms stad tillsatt polisstyrelse, bestående av fem ledamöter, av vilka två skulle förordnas av Kungl. Maj:t och tre utses av kommunala representationer. Det särskilda utskott, som avgav utlåtande över propositionen och föreslog de nu gällande bestämmelserna i ämnet, anförde i detta hänseende:

Vad angår *sättet för polispersonalens tillsättande* hava i vissa motioner betänkligheter uttalats mot att med förbigående av de för den allmänna ordningens och säkerhetens upprätthållande ansvariga myndigheterna överlämna befogenheten att avgöra viktigare frågor om tillsättande och entledigande av befattningshavare vid polisväsendet åt en delvis av kommunala representationer tillsatt polisstyrelse. Dessa betänkligheter hava även kommit till uttryck inom utskottet. Till följd av de meningsskiljaktigheter, som sålunda förefinnas, och för att kunna uppnå ett positivt resultat, har utskottet sökt att finna en samlingslinje och har trots sig funnit en sådan i det förslag, som av utskottet framlägges. Detta förslag innebär, att de myndigheter, som hava att svara för rättssäkerhetens upprätthållande, bibehållas vid befogenheten att själva utse dem, som därvid skola vara dem behjälpliga. Enligt utskottets förslag blir det sålunda vederbörande länsstyrelse, vilken såväl för städerna som för landsbygden skall utöva ifrågasvarande befogenhet.

Genom de föreslagna polisstyrelserna har propositionen velat möjliggöra ett på en gång statligt och kommunalt inflytande på omförmälda frågors avgörande. Göres tillsättningsmyndigheten, såsom utskottet föreslagit, rent statlig, torde i annan ordning böra sörjas för att det nödiga kommunala inflytandet säkerställles. Detta torde lämpligen kunna ske på det sätt, att de i propositionen föreslagna polisenämnderna eller, där sådan nämnd icke finnes tillsatt, vederbörande magistrat, stadsstyrelse, kommunalförbundsdirektion eller kommunalnämnd alltid erhåller tillfälle att yttra sig över de sökande. Det nu anförda gäller dock icke tillsättning av fjärdingsmansbefattningarna. Beträffande dessa har utskottet, såsom redan antytts, icke velat föreslå några mera genomgripande ändringar i nuvarande tillsättningsordning utan med några smärre modifikationer bibehållit de kommunala representationernas rätt att välja fjärdingsmän.

I sin hemställan under 2) hava motionärerna bland annat påyrkat avskaffande av den s. k. reservpolisen.

I 5 § polislagen stadgas, att i stad, vars invånarantal uppgår till minst 10,000, skall polisstyrkan vara så stor, att staden må kunna av den regelbundet använda polispersonalen tillhandahålla polismän (reservpolismän) för att vid tillfälligt behov av polisförstärkning å annan ort där biträda vid upprätthållandet av allmän ordning och säkerhet. Vad sålunda stadgats skall i län, där stad med minst 10,000 invånare ej finnes, äga tillämpning å den stad inom länet,

*Reservpolisen,
dess åliggan-
den och
användning.*

Konungen bestämmer. Stad skall tillhandahålla en reservpolisman för varje fullt tal av 10,000 invånare, dock minst tre. Till polisdistrikt, som skall tillhandahålla reservpolismän, utgår särskilt statsbidrag, och statsverket bestrider kostnaderna för reservpolisens tjänstgöring utom distriktet, dess resor m. m.

Redan före polislagens antagande fanns en reservpolisstyrka, ehuru icke reglerad i lag. Vissa städer voro nämligen enligt avtal med statsverket förbundna att ställa ett antal av sina polismän till förfogande, om det erfordrades för ordningens upprätthållande å någon ort inom riket, varest oordningar av större omfattning utbrutit eller hotade att utbryta. I de förslag, som föregingo polislagen, var reservproblemet löst på olika sätt. Härutinnan må nämnas, att enligt numera landshövding Linnérs förslag, hela landets polispersonal gjordes mobil. I propositionen föreslogos de bestämmelser, som nu gälla och här ovan omnämnts. Departementschefen anförde härom följande:

Vid bedömandet av de olika spörsmål, som sammanhånga med frågan, huru för ordningspolisändamål behövligen hjälporganisationer lämpligast böra anordnas, är först att taga ståndpunkt till frågan, om en allmän skyldighet att tillhandahålla polisförstärkning bör åläggas samtliga kommunala bildningar eller icke. De farhågor, som i yttranden över det Linnérska förslaget framförts i den riktningen, att en dylik skyldighet skulle ålägga städerna tvång att öka sin polispersonal, synas knappast befogade. — — — — — Om jag likvisst icke, vad städerna och därmed jämställda köpingar angår, vill förorda vare sig det Linnérska systemet eller den modifierade form därav, som föreslogs i reservationen till det av de sakkunniga av september 1924 avgivna utlåtandet, är anledningen härtill att söka däri, att man enligt min uppfattning icke skäligen kan ålägga samhälle en förpliktelse av här ifrågavarande art för annat samhälles behov utan att härför lämna en icke alltför snävt tillmätt ersättning. Då det generella statsbidrag, som föreslås till den egentliga landsbygdspersonalen, torde innefatta tillräcklig gottgörelse för en dylik förpliktelse, finnes intet hinder att ålägga landsbygden en sådan. Men den reserv, som härigenom skulle ställas till förfogande, skulle måhända icke visa sig vara tillräcklig, om man vill hava garanti för att ordningens upprätthållande även vid exceptionella fall av mera allvarliga störningar skall kunna genomföras utan militärhjälp. Härför erfordras framför allt, att reservpolismännen hava nödig rutin. Av värde är vidare, att de särskilda polismännen icke komma från ett flertal olika orter utan på förhand känna till varandra. Man torde således icke kunna undvara hjälp från de större städerna, och under sådana förhållanden torde någon annan anordning icke lämpligen böra komma till användning än den, som upptagits i 1924 års förslag och i princip godkänts av de två granskningskommissionerna. En fördel hos denna anordning är också, att den nära ansluter sig till den redan förefintliga reservpolisorganisationen.

1924 års förslag var utarbetat inom socialdepartementet. Det underkastades granskning av två kommissioner, benämnda sakkunniga av september 1924 och sakkunniga av november 1924.

Sedan departementschefen lämnat vissa uppgifter rörande antalet reservpolismän inom riket dels enligt 1924 års förslag, enligt vilket antalet utgjorde 234, dels ock enligt det av sakkunniga av november 1924 framlagda förslaget, utvisande ett antal av 186 eller ungefär samma antal som det, vartill den ålvarande reservpolisstyrkan uppgick, anförde departementschefen vidare:

Vid en jämförelse emellan dessa förslag synes mig företrädet böra givas åt det av sakkunniga av november 1924 förordade. Det förefaller mig nämligen icke motiverat att höja reservpolisens numerär. Faktum är, att hittills åtminstone intet behov av en större reservpolisstyrka framträtt. En företagen utredning (se bilaga vid detta protokoll) har visat, att den reservpolis, som ett antal städer genom avtal med staten förbundit sig att tillhandahålla, tagits i anspråk i mycket ringa grad. Särskilt under senare år har reservpolis rekviderats endast i några få fall och till ganska obetydligt antal. Det finnes ingen anledning att antaga, att behovet av reservpolis efter genomförandet av en förbättrad polisorganisation för landsbygden skulle komma att växa mera än i den proportion till folkmängdsökningen, som sist omnämnda förslag innebär.

För att erhålla en uppfattning om reservpolisens användning meddelar utskottet här nedan vissa uppgifter för tiden från och med år 1919 till och med den 31 mars i år. För de sex första åren äro uppgifterna i huvudsak hämtade från den bilaga, som finnes fogad vid propositionen nr 58 till 1925 års riksdag med förslag till polislag (se bilagorna till propositionen s. 55 o. f.). Dessa uppgifter liksom uppgifterna för år 1925 hänföra sig till den reservpolis, som vissa städer enligt avtal med statsverket åtagit sig att tillhandahålla.

Reservpolisens användning ^{1/1} 1919—^{31/3} 1929.

År	U t k a l l a d e		A n l e d n i n g	Styrkans storlek	Tjänstgöringstid
	från	till			
1919	Stockholm	Dalarö	Besök av besättningsmän från 14 tyska fartyg	8 2	$\frac{9}{11}$ — $\frac{4}{12}$ $\frac{5}{12}$ — $\frac{24}{12}$
	Nyköping	Näveksvarn	Infångande av en beväpnad, för allmänna säkerheten farlig sinnessjuk	2	$\frac{27}{6}$
	Skövde	Moholm	Grovt hemfridsbrott	2	$\frac{4}{10}$
1920	Stockholm	Västerås	Arbetskonflikt	14 4	$\frac{9}{2}$ — $\frac{14}{2}$ $\frac{15}{2}$ — $\frac{7}{3}$
	»	Södertälje	Arbetskonflikt	10	$\frac{11}{2}$ — $\frac{14}{2}$
	»	Munkfors	Oroligheter vid Munkfors bruk	20	$\frac{15}{2}$ — $\frac{1}{3}$
	Karlstad	»	»	3 5	$\frac{11}{2}$ — $\frac{12}{2}$ $\frac{16}{2}$ — $\frac{28}{2}$
1921	Nyköping	Bullersta i Helgona s:n	Infångande av en beväpnad, för allmänna säkerheten farlig brottsling	2	$\frac{3}{2}$
	Eskilstuna	Oxelösund	Strejk	2	$\frac{14}{4}$ (tid för återkallelsen ej uppgiven)
	Halmstad	Oskarström	Ordningens upprätthållande	3	$\frac{1}{5}$
	Örebro	Hallsberg	Möte av arbetslösa (s. k. luffarekongress)	8	$\frac{30}{8}$ — $\frac{1}{4}$
1922	Sundsvall	Mellansel	Luffarekongress	6	$\frac{28}{4}$ — $\frac{2}{5}$
	Nyköping och Eskilstuna	Hedenlunda i Vadsbro s:n	Arbetskonflikt	6	$\frac{19}{3}$
1923	Östersund	Nor i Revsunds s:n	Oordningar, våld och skadegörelse av en församlad folkhop	1	$\frac{4}{2}$ — $\frac{13}{2}$

År	U t k a l l a d e		A n l e d n i n g	Styrkans storlek	Tjänstgörings-tid
	från	till			
1923	Luleå	Muoskosel	Flottningsstrejk	1	25/5—20/6
	»	Seskarö	Sågverksblockad	2	10/8—6/10
				3	7/10, 8/10
				2	9/10—14/11
1924	Stockholm	Sundsvall	Arbetskonflikt	20	16/1—29/2
				16	1/3—6/3
				10	7/3—14/3
	Gävle	Ockelbo polis-distrikt	Lantarbetarestrejk	2	3/12—31/12
1925	Stockholm	Ulriksdal	Kapplöpning	16	21/5, 24/5; 1/6, 7/6
	Växjö	Grimslöv	Undersökningar i anledning av rånmord	3	9/10, 10/10
	Malmö	Kalmar	Kommunalstrejk	6	28/7—28/8
	Västerås	Strömsholm	Kapplöpning	1	12/7
	Gävle	Ockelbo polis-distrikt	Lantarbetarestrejk	2	1/1—4/3
	Östersund	Ängersjö, i dåvarande Ytterhogdals s:n	Oordningar bland skogsarbetarna, olovlig brännvinstillverkning	1	24/2—27/4
	»	Hammerdals s:n	Oordningar vid flottningsarbeten	1	20/5—23/5
			4	24/5—5/6	
			3	6/6—14/6	
			2	15/6—16/6	
1926	Stockholm	Ulriksdal	Kapplöpning	14	8 dagar i juli och aug.
	Södertälje och Lidingö	Sigtuna med omnejd	Fälttjänstgöring	4	27/8—2/10
	Lidingö	Sundbyberg	Arbetskonflikt	3	30/10, 10/11—18/11
	Södertälje	»	»	3	12/11—1/12
	Södertälje och Lidingö	»	Stadsinvigning	6	31/12
	Uppsala	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	2	9 dagar under tiden okt.—dec.
	Nyköping och Eskilstuna	Stjärnhov	Konungens av Belgien besök	6	1/11
	Växjö	Åseda	Olmässofesten; kontroll av motorfordonstrafiken m. m.	2	25/7
	»	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	1	7 dagar under aug. och sept.
	Kalmar	»	»	2—4	6 dagar under okt. och nov.
	Malmö	Veberöd	Automobiltävling	4	8/7
	Göteborg	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	6	8 dagar i aug.
4				3 dagar i aug.	
2				20/11	
Västerås	Strömsholm	Kapplöpning	1	8/7	
Falun	Säter	Festspel	2	5/7—4/7	
	Dala-Floda	»	2	10/7—11/7	

År	U t k a l l a d e		A n l e d n i n g	Styrkans storlek	Tjänstgörings-tid
	från	till			
1927	Falun	Särna	Spaningsarbete	2	22/7
	»	Svärdsjö	Trafikkontroll	2	10/8
	Gävle	Ramsjö	Flottningsarbetarestrejck	3	11/8—3/7
	»	Valbo polisdistrikt	Trafikkontroll	2	4 dagar i okt.
	Luleå	Nedertorneå (Skiljestället i Torneälven)	Flottningsarbetarestrejck	2	18/7—23/7
	Stockholm	Tveta s:n	Motortävling	11	28/6
	»	Drottningholm	Konungens vistelse å platsen	2	1/11—31/12
	»	Ulriksdal eller Solvalla	Kapplöpning	14	17 dagar under tiden maj—okt.
	Södertälje och Lidingö	Sundbyberg	Stadsinvigning	6	1/1
	»	Beatelund	Scoutläger	2 å 3	10 dagar i juli
	Lidingö	Barkarby	Idrottstävling	3	21/8
	Uppsala	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	2	11 dagar under tiden juni—dec.
	Eskilstuna	Västerbyviken i Torshälla s:n	Motortävling	3	13/8
	Växjö	Traryd	Arbetskonflikt	1	9/8—22/8
	»	Klavreström	»	2	15/11—18/11
	»	Åseda	»	2	15/12—17/12
	Kalmar	Ljungbyholm	Kontrollering av vittnesmål i automobilärende	2	31/6
	»	Förlösa	Zigenarbesök	3	12/10—13/10
	Göteborg	Skilda delar av länet	Trafikkontroll	6	9 dagar under tiden maj—okt.
	Skövde	»	»	2	15 dagar i juli och aug.
	Västerås	Strömsholm	Kapplöpning	1	10/7
	Gävle och Söderhamn	Arbrå	Hälsingestämna	5	23/6—26/6
	Gävle	Ovansjö polisdistrikt	Barnens dag	3	3/7—4/7
	»	Hille polisdistrikt	Trafikkontroll	2	10/7
	»	Gnarps polisdistrikt	Ostkustbanans invigning	1	30/10—1/11
	Sundsvall	Gimån i Torps s:n	Arbetskonflikt	1	20/7—12/11
	Östersund	Bodsjö s:n	Oordningar vid flottningsarbeten	2	14/6—5/7
»	»	»	1	6/7—29/8	
»	Bräcke s:n	»	1	21/7—21/8	

År	U t k a l l a d e		A n l e d n i n g	Styrkans storlek	Tjänstgörings-tid
	från	till			
1928	Umeå	Grubbe, Umeå landsförs.	Arbetskonflikt	2	27/10—9/11
	Luleå	Gällivare, (Ångesåns flottled)	Blockad av flottningsarbetet	3	4/6—13/6
	Stockholm	Drottningholm	Konungens vistelse å platsen	2	1/1—9/1, 22/8—21/10, 13/10—31/12
	»	Nacka (General Motors Nordiska A.-B.)	Arbetskonflikt	6	13/4
	»	Tveta s:n	Motortävling	2	14/4
	»	Skilda platser inom Hal-lands län	Fältmanöver	1	15/4
	»	Skilda platser inom Hal-lands län	Fältmanöver	2	16/4—20/4
	»	Skilda platser inom Hal-lands län	Fältmanöver	4	3/6
	»	Skilda platser inom Hal-lands län	Fältmanöver	2	25/6—2/10
	Stockholm, Södertälje och Lidingö	Ulriksdal eller Solvalla	Kapplöpning	4—10	18 dagar under tiden maj—okt.
	Södertälje	Dalarö	Offentligt möte	2	29/7
	Lidingö	Djursholm	Demonstration vid nödhjälpsarbeten	3	24/3
	Uppsala	Harnäs	Bevakningstjänst vid kusten	1	21/3—23/2
	»	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	2	29 dagar under tiden mars och dec.
	Eskilstuna	Väsbyviken i Torshälla s:n	Motortävling	3	19/2
	»	Västerrekarne landsfiskals-distr.	Trafikkontroll	1	4 dagar i mån. fr. juli
	»	Stallarholmen	Broinvigning	3	8/12
	Växjö	Kronobergshed	Folkfest	3	23/6—25/6
	»	Ljungby	Lantbruksutställning	3	24/8—3/9
	Kalmar	Strömsrum	Arbetskonflikt	2	2/5—10/5
	»	Förlösa	Järnvägsmännens fest	2	9/6, 10/6
	»	Smedby	»	3	7/7
	»	Smedby	»	2	8/7
»	Smedby	»	2	4/8, 5/8	
»	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	2	10 dagar under juli och aug.	
Västervik	»	»	2	10 dagar under juli och aug.	
Halmstad	Särö	Konungens vistelse å platsen	3	8/7	
»	Skilda platser inom länet	Fältmanöver	3	25/9—1/10	
Göteborg	Torslanda	Flyguppvisning	17	17/5	
			9	18/5	
			12	19/5	
			17	20/5	

År	U t k a l l a d e		A n l e d n i n g	Styrkans storlek	Tjänstgörings-tid
	från	till			
1928	Göteborg	Styrsö	Badortens öppnande	2	$\frac{2}{6}$, $\frac{3}{6}$
	»	Skilda platser inom länet	Folkfester	2 à 3	28 dagar under tiden juni—sept.
	»	Skilda delar av länet	Trafikkontroll	4—6	5 dagar under juli och aug.
	Örebro	Degerfors	Arbetskonflikt	3	$\frac{3}{9}$ — $\frac{20}{12}$
				2	$\frac{20}{12}$ — $\frac{31}{12}$
	Västerås	Strömsholm	Kapplöpning	4	$\frac{14}{7}$, $\frac{15}{7}$
	Falun	Ludvika	Tävling	2	$\frac{4}{8}$
	»	Mora	»	2	$\frac{11}{3}$
	»	Sundborn	Auktion	2	$\frac{27}{4}$, $\frac{28}{4}$
	»	»	Basar	2	$\frac{26}{5}$ — $\frac{28}{5}$
	»	Rättvik	Trafikens ordnande	2	$\frac{26}{12}$ — $\frac{31}{12}$
	»	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	1 à 2	20 dagar under tiden febr—dec.
	Gävle	Valbo polisdistrikt	»	2	$\frac{20}{5}$
	»	Färila polisdistrikt	Hembygdsfest	3	$\frac{26}{5}$ — $\frac{28}{5}$
	»	Bollnäs polisdistrikt	Järnvägsolycka	2	$\frac{22}{6}$, $\frac{23}{6}$
	Söderhamn	Laforsen, Färila	Hembygdsfest	1	$\frac{27}{5}$, $\frac{28}{5}$
	Luleå	Nederluleå (Svartön)	Gruvstrejk, blockad	3	$\frac{24}{6}$ — $\frac{29}{8}$
1929	Stockholm	Drottningholm	Konungens vistelse å platsen	2	$\frac{1}{1}$ — $\frac{7}{1}$
	»	Hallsfjärden i Tvetå sn	Motortävling	3	$\frac{24}{3}$
	Uppsala	Skilda platser inom länet	Trafikkontroll	2	$\frac{15}{3}$, $\frac{32}{3}$, $\frac{27}{3}$
	Eskilstuna	Väsbyviken i Torshälla sn	Motortävling	2	$\frac{20}{1}$
	Örebro	Degerfors	Arbetskonflikt	2	$\frac{1}{1}$ — $\frac{31}{3}$
	Falun	Krasjön	Trafikkontroll	2	$\frac{19}{2}$
	»	Naglarby	Mord (ordningens upprätthållande å mordplatsen)	2	$\frac{17}{3}$

Den föregående redogörelsen giver vid handen, att frågan om rätt för kommunerna att bestämma antalet polismän och att utse polispersonalen var föremål för ingående överväganden vid polislagens tillkomst år 1925. Enahanda var ock förhållandet med spörsmålet om inrättande av en reservpolis för tillgodoseendet av det behov av extra polishjälp, som kunde förefinnas vid särskilda tillfällen. Vid nämnda förhållanden och då polislagen så nyligen antagits av statsmakterna, måste naturligen starka skäl förebringas för att i dessa hänseenden vidtaga

Utskottet.

ändring i lagen. Motionärerna hava icke anfört några sådana skäl. Vad slutligen angår yrkandet om förbud för polisens användning mot arbetare vid arbetskonflikter, får utskottet erinra, att polisens uppgift är att med iakttagande av sträng opartiskhet upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt att polisen bör i erforderlig mån härför tagas i anspråk, oavsett arten av de händelser, som påkalla ingripandet.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 maj 1929.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, greve *Spens*, *Larson* i Lerdala*, *Klebeck*, *Svenson* i Eskhult*, *Öhman*, *Jonsson* i Lycksele och *Julin*, *Teodor*;

från andra kammaren: herrar *Björkman**, *Nilsson* i Antnäs*, *Lindqvist* i Halmstad*, *Johansson* i Brånalt, *Hedlund* i Östersund, *Johanson* i Huskvarna, *Sjögren* och *Olsson* i Rimforsa.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.